

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.daļa: Garīgā izsmalcinātība.

1.nodaļa: Jūtziņa. Ugunīgā Sirds.

65.

Visās rasēs un visos laikos ir pastāvējis sirds kults. Pat mežonis aprīdams dzīvu sirdi uzskatīja to par augstāku spēku, tādējādi savdabīgi parādīdams godu sirdij. Bet mūsu laiks gluži aizmirsis un atmetis Mācību par Sirdi. Sirds vajadzīga jaunai izpratnei. Jābūt gataviem, ka izvirzot sirdi kā tīri zinātnisku faktoru, radusies sevišķa apsūdzība māņticībā. Sevišķi centīsies nelabojami profesionāļi, lai aizsargātu savu nabadzīgo eksistenci. Tālab jāzin, ka cīņa par sirds izpratni būs sevišķi sīva. Tumšie spēki aizstāvēs smadzenes, pretstatot tās sirdij. Protams, tas radīs tikai izkropļojumu. Kājai ir svarīgas funkcijas, bet tas nenozīmē, ka barība jāievada mutē ar kāju. Tā, vispirms, jāievēro lietderība.

66.

Ne tikai vibrācija, bet arī sirds substance ierosina jaunradi. Šī pati enerģija ir augstu vērtējama vissīkākās dzīves izpausmēs. Tālab dzīve, pat savās sīkās izpausmēs, rada daudzu grāmatu cienīgu brīnumu. Tā tiecoties fiziskās Esamības virzienā neizbēgami padziļinās arī uzmanība pret sirds norisēm. Sirds Mācība ir parādību cēloņu Mācība. Senatnē Mācību iesāka ar rokas uzlikšanu uz sirds. Pie tam Skolotājs jautāja – “vai tu dzirdi?” Un māceklis atbildēja: “dzirdu”. Tur pukst tava sirds, bet tas ir tikai pirmais klauvējiens pie Dižās Sirds Vārtiem. Ja tu neuzklausīsi savas sirds pukstus, tevi apdullinās Dižās Sirds puksti”. Tā vienkāršiem vārdiem tika dota Pavēle, tā caur sevis pazīšanu tika radīts ceļš uz Bezrobežību. Bet vai tiešām mēs neesam aizgājuši tālāk par senajiem un neesam varējuši iedomāties trīsu ceļu, mūžīgās kustības ceļu? Jūs pareizi esat atzīmējuši, ka kustības potenciāls ir pilnveidošanās ķīla. Tāpēc statika bez sprieguma un traukšanās necels augšup cilvēces domu.

67.

Cilvēki uzskata Sirds Mācību par visnepamatotāko, bet vai iespējams sirds enerģijas plūdumu saprast kā kaut ko okultu? Gluži otrādi, nav nekā noteiktāka par sirds pukstiem. Smalkjūtīga sirds ierosina apziņas atjaunošanos. Paudiet kaut cieņu pret Sirdi tās darbā.

68.

Senatnē uzsvēra ieradumu nomaiņas derīgumu. Staigāšanai pa dažādām zemēm starp citu piemīt arī tā īpatnība, ka pieradina pie visādiem apstākļiem. Cilvēks, kas iepazinis daudzu tautu sirdis, nenomaldināsies arī Smalkās Pasaules drūzmā. Tā, protams, ir viena no apziņas attīstības mehāniskām metodēm, apziņas pamatnostiprinājumu veiks sirds.

69.

Ieteicu turēt sirdi gatavībā izpildīt Skolotāju Pavēli. Dažreiz vajadzīga kustība, ko nevar izpaust. Kalnu ceļus ejot nedrīkst iet ne pa labi, ne pa kreisi, bet vienīgi taisni; nevar lekt bezdibenī, nedz arī uzrāpties uz stāvas klints – ceļš tikai viens, un no augšas redzams uzdevums.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.daļa: Garīgā izsmalcinātība.

1.nodaļa: Jūtziņa. Ugunīgā Sirds.

Mani padomi līdzinās tēva atvadvārdiem aizejošam dēlam – ceļiniekam. Ceļa somā jāliek lietas katram dzīves gadījumam, bet visapslēptākā vietā būs ielikta sirds un vēl ilgi saukšu aiz viņa: Galvenais – sargā apslēpto!

70.

Ilgu smeldzes viļņus izraisa nevis šķietamie cēloņi, bet kauja. Kā kareivjiem, kas allaž patur acīs karogu, tā vajag tiekties uz Mums.

71.

Velti cilvēki domā, ka Augstākais Gars kļūst nejutīgs pret sīkām nodevībām, gluži otrādi – jutīgums pieaug reizē ar sirds šķīstīšanos. Protams, reizē ar to pieaug arī sirds spēks, bet jutīgums nespēj izvairīties no saindēšanās ar apkārtnes ļaunumu. Tādējādi šķīstīšanās ceļu nevar nosaukt par notrulināšanos. Jāapzinās, cik daudz vieglāk ir piekļūt šķīstītai sirdij. Tālab starp mistēriju jautājumiem bija viens – “Vai proti nebaidīties sāpju?” Sirds pazīst pasaules sāpes, bet tā pazīst arī pārzemes starus. Nav viegli atklāt šos starus, bet toties zinātnieki šķīstas sirds tuvumā var izjust sevišķus kosmiskus starus. Ne velti šķīstu sirdi dēvē par virsotni. Tā daudzos eksperimentus iespējams izmantot šķīstītu sirdi, pie kam, protams, nevajag sasist šo dārgo trauku. Var teikt, ka siržu postītāju karma ir ļoti smaga.

72.

Kad Es runāju par sirdi, var saprast, kāpēc Mēs pirms kaujas atgādinājām Hierarhiju, bet kaujas laikā apstiprinām sirdi. Patiesi, tikai ar sirdi uzvarēsim.

73.

Rietumu zinātnieki iedvesmojot dažkārt pielieto arī sirds enerģiju, parasti to nemaz neapzīniet; tad hipnoze kļūst sevišķi spēcīga pat neiemidzinot. Tā garīgā ziņā visam jāpieliek klāt piliens sirds enerģijas. Tas jādara apzināti. Ir iespējams pierunāt sirdi darboties. Tādas sarunas ar sirdi nav jāuzskata par bērnišķību. Kā darbojas apzināta lūgšana, tāpat mēs liekam sirdij koncentrēt enerģiju – tas arī būs sasprindzināts loks. Kad sirds uguns pie katra skāriena mirdz un liesmo, tad arī sirdi var piesaukt klusējot. Bet audzināšanas sākumā jāizmanto sarunu ar mūsu centru – kā taisnīgi var nosaukt sirdi.

74.

Populārā elektriskā eksperimenta korķa cilvēciņi visvairāk atgādina cilvēkus bez sirds. Strāvu iespaidoti tie spējīgi uz laiku atdzīvoties un pat pacelties augšup, bet tiklīdz strāvu pārtrauc, korķa būtība ņem pārsvaru un sastingst atkal bez dzīvības. Bet vai tad tikai strāvas ietekmē būtu jānolaižas cilvēklīdzībai? Sirds, ja tā atvērta, virza augšup. Mēs neesam nekromanti, lai atdzīvinātu bezdvēselīgos ķermeņus. Sirds strāvai vajag nemitīgi un pastāvīgi tiekties augšup un tad sastapšanās dzirkstele ar Hierarhisko strāvu būs svētīga.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.daļa: Garīgā izsmalcinātība.

1.nodaļa: Jūtziņa. Ugunīgā Sirds.

Tiesa, dažreiz nākas speciālu uzdevumu vajadzībām atdzīvināt arī korķa cilvēkus, bet viņu darbība būs tikai pārejoša, bez īstas augšupejas sekām. Ir skumīgi redzēt korķiskos lēcienus un paredzēt pazemojošo krišanu. Skumji arī zināt, ka tos pacelt ir veltas pūles, bet sirds ir dota ikvienam visā tās bezrobežībā. Tik daudz, tik daudz jau pārdzīvots, ka ir drausmi ķerties pie korķīgās mētāšanās! Tāpēc padomāsim vēlreiz par svētsvinīgo, nemītīgo augšupeju, kad pilnīgi iespējams uzticēties tādai sadarbībai. Vienīgi tādā kopīgā darbā iespējams pierast un iemīlēt parādību daudzveidību. Retie spēj to saprast, jo kosmiskā daudzveidība biedē nenorūdītu sirdi. Bet kā aizsegsimies no tik apbrīnojamas daudzveidības? Kā iemīlēsim to un uz visiem laikiem darīsim galu šaurās domāšanas žogiem? Stādīsim pretī sirdi kā vairogu. Vairogs taču tika turēts ar kreiso roku. Tādēļ izpratīsim sirdi kā bruņojumu.

75.

Vispārējā apmācībā mēs izpratīsim to cilvēku paveidu, kas ņirgāsies, pieminot sirdi. Viņiem tā ir vai nu bērnišķība, vai arī vēl kas ļaunāks, tie domā, ka vienīgi tiem ir sajēga par sirdi, tātad secinājums – “mūsu sirds, bet nevis jūsu.” Tādējādi nemainīgā, universālā sirds izvērtīsies privātīpašumā. Tālab arī aptversim, kur nevajag pat piekļaut. Ikvienas sirds nonievāšana ir Patiesības gara nopelšana.

76.

Vadības galvojums spēj dot to kolektīvo spēku, kādu kaujas laukā var ietvert karavadonis. Pieredzējušu karavīru nemulsina veiksmes svārstības. Pulsācija ir katrā augšanas procesā, līmenis tikai kustības trūkumā. Tāpat arī dzīvai sirdij nav līmeņa. Bet kosmiskā sprieguma laikā ieteicams sirdij nepārpūlēties. Vienatnē sirds saite ar kosmisko pulsu ir acīm redzama. Visuma sirdi iespējams uztaustīt laboratorijas ceļā.

77.

Ikviens izmisums jau ir robeža. Sirds ir Bezrobežība.

78.

Var dot arī otru pierakstu par sirdi, bet lai vispirms kā draugi tā naidnieki nostiprinās nobeigtās pazīmes. Katrs pēc sava ieskata, gan draudzīgi, gan arī naidīgi smels padomus par Sirdi. Bet ja viņam iekritīs prātā doma par esamības vērtību, tas būs jau sev palīdzējis.

Pagaidām pievērsīsimies Ugunīgās Pasaules pamatam, pakāpeniski iemācīsimies tam tuvoties svētsvinībā un priekā.